

Arrest

nr. 122 339 van 11 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 13 december 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 november 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 december 2013 met refertenummer 38183.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster treedt op 7 maart 2012 te China in het huwelijk met een Belgische onderdaan.

1.2. Verzoekster dient zich op 2 juli 2012 aan bij de Belgische ambassade te Guangzhou, China, om in het bezit te worden gesteld van een visum lang verblijf (type D, gezinshereniging) teneinde haar Belgische echtgenoot te vervoegen.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding weigert op 22 augustus 2012 het gevraagde visum af te leveren.

1.4. Verzoekster dient zich op 9 mei 2013 opnieuw aan bij de Belgische ambassade te Guangzhou, China, ditmaal om in het bezit te worden gesteld van een visum kort verblijf (type C).

1.5. Op 28 mei 2013 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding dat het gevraagde visum mag worden afgeleverd.

1.6. Verzoekster komt op 6 juni 2013 het Belgische grondgebied binnen. Op 7 juni 2013 dient zij een aanvraag in om, in de hoedanigheid van echtgenote van een Belg, in het bezit te worden gesteld van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 27 november 2013 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 5 december 2013 ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 07.06.2013 werd ingediend door:

[...]

Nationaliteit: Chinese

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Op datum van 07.06.2013 diende betrokkene bij de gemeente een aanvraag gezinshereniging in functie van haar Belgische echtgenoot [W.G.H.E.] in.

Deze aanvraag gebeurde op basis van een huwelijk, dat werd afgesloten op 23.04.2012 te Jiang.

Overwegende dat de Dienst Vreemdelingenzaken op datum van 22.08.2012 deze visumaanvraag weigerde met als reden dat het om een schijnhuwelijk gaat. De volgende redenen werden aangehaald in de beslissing:

"Op 02/07/2012 werd via de Belgische diplomatieke post in Manilla een visumaanvraag gezinshereniging ingediend op naam [...], allen van Chinese nationaliteit, om hun echtgenoot/stiefvader in België, [...], van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht stelt dat een buitenlandse authentieke akte in België erkend wordt zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 IPR-codex;

Overwegende dat volgens artikel 46 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elk van de echtgenoten bepaald worden door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft;

Overwegende dat voor Belgische onderdanen, artikel, 146 bis van het Burgerij Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel

van, omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Overwegende dat in het kader van de visumaanvraag en het administratieve dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken de volgende elementen gebleken zijn:

"Er bestaat een leeftijdsverschil van 25 jaar tussen betrokkenen, waarbij de echtgenote jonger is.

"De heer [E.W.] huwde op 17/02/1972 met mevrouw [D.S.M.]. Op 13/10/2006 werd de echtscheiding tussen betrokkenen in het Rijksregister ingeschreven. Uit dit huwelijk werd een zoon geboren, de genaamde [E.B.]

"Mevrouw [C.H.] was eveneens reeds gehuwd. Zij huwde met de heer [S.Q.]. Op 23/11/2011 werd de echtscheiding van betrokkenen uitgesproken. Betrokkenen hebben samen een zoon, de genaamde [S.Z.], geboren op 09/09/1995. De heer [S.Z.] diende eveneens een aanvraag gezinshereniging in

" De heer [E.W.] en mevrouw [C.Y.] huwden op 07/05/2012.

" Naar aanleiding van hun aanvraag van een certificaat tot niet huwelijksbeletsel werden betrokkenen op 02/03/2012 geïnterviewd door de Belgische diplomatieke post te Guangzhou. Uit beide interviews zijn volgende elementen gebleken:

"Interview van mevrouw [C.Y.]:

- Mevrouw [C.Y.] verklaarde in het interview geboren te zijn in [...].
- Van 1994 tot november 2011 was mevrouw [C.Y.] gehuwd met de heer [S.Q.]
- Mevrouw [C.Y.] verklaarde Engels gestudeerd te hebben op de universiteit.
- Huidig is mevrouw [C.Y.] tewerkgesteld als leerkracht in een beroepsschool.
- Mevrouw [C.Y.] verklaarde een beperkte mate van Engels te spreken en Mandarijns. Het is opmerkelijk dat iemand die verklaard Engels gestudeerd te hebben huidig verklaart in een beperkte mate in het Engels te kunnen communiceren.
- Mevrouw [C.Y.] verklaarde dat haar echtgenoot rond 2006-2007 gescheiden is.
- In het interview verklaarde mevrouw [C.Y.] eveneens dat de heer [E.W.] haar vertelde dat hij een Chinese vriendin (girlfriend) had en op het punt stond met deze persoon te huwen. Nadat hij een probleem van deze persoon ontdekte, besloot hij niet te huwen met zijn toenmalige Chinese vriendin.
- Volgens mevrouw [C.Y.] woont haar echtgenoot in de [W.] te Hasselt, daar waar het Rijksregister van de man de straat [W.] weergeeft.
- Mevrouw [C.Y.] verklaarde dat de zoon van haar echtgenoot [J.] heet. Volgens het Rijksregister heet zijn zoon echter [B.].
- Mevrouw [C.Y.] kent de naam van de vader van haar echtgenoot niet en volgens en lijkt de naam van de moeder van haar echtgenoot [M.] te zijn. Volgens de verklaring van de heer [E.W.], en na bevestiging van de dienst Burgerlijke Stand te Hasselt, heet zijn vader [J.] en zijn moeder [M.].
- Op de vraag of de heer [E.W.] broers of zussen heeft, antwoordde mevrouw [C.Y.] dat haar echtgenoot een jongere broer [R.] heeft en een oudere zus. Over de zus van haar echtgenoot stelde mevrouw [C.Y.] niet de vraag hoe deze persoon heet.
- Op de vraag wat haar echtgenoot van beroep uitoefent, antwoordde mevrouw [C.Y.] dat haar echtgenoot een snookerclub uitbaat met een vriend. Echter is de heer [E.W.] gepensioneerd, waar mevrouw [C.Y.] nergens in het interview naar verwijst, en blijkt uit voorgelegde loonfiches dat de heer [E.W.] als hulpkelner tewerkgesteld is.
- Haar echtgenoot zou een beperkte kennis van het Engels spreken en een beperkte kennis hebben van het Duits, aldus mevrouw [C.Y.].
- Betrokkenen ontmoetten elkaar in 2011. De heer [E.W.] te Jiangmen voor vakantie. De heer [E.W.] komt sinds 2003 ieder jaar voor 3 weken met vakantie in China, aldus de verklaring van mevrouw [C.Y.]
- Betrokkenen ontmoetten elkaar in een busstation in Jiangmen. De heer [E.W.] vroeg haar om informatie in mei 2011. Mevrouw [C.Y.] gaf haar nummer aan de heer [E.W.] opdat zij hem zou kunnen helpen indien de heer [E.W.] een probleem zou hebben.
- Na deze ontmoeting onderhielden betrokkenen contacten via QQ messenger en telefoneerden ze iedere dag. Toen de heer [E.W.] in september 2011 terug naar China kwam, bevestigden

betrokkenen hun relatie. Mevrouw [C.Y.] was toen nog reeds gehuwd met de heer [S.Q.]. Ook kwam het onderwerp huwelijk ter sprake in september 2011. Echter verklaarde mevrouw [C.Y.] in het begin niet met de heer [E.W.] te willen huwen gezien zij een goede job heeft en een stabiel leven in China. Maar mevrouw [C.Y.] vond dat, ook al is de heer [E.W.] veel ouder, hij toch positieve levenshouding had en dit was hetgeen zij zocht in een echtgenoot.

- Op de vraag waarom betrokkenen niet wensten te huwen in België antwoordde mevrouw [C.Y.] dat het moeilijker is om te huwen in België.
- Mevrouw [C.Y.] verklaarde dat haar echtgenoot reeds 20 jaar in België woont. Echter, voor zover het Rijksregister van de heer [E.W.] dit weergeeft, woont deze heer als sinds 01/01/1971 in Hasselt, wat dus meer is dan de 20 jaar die mevrouw [C.Y.] weergeeft.

“ Interview van de heer [E.W.]:

- Mijnheer [E.W.] geeft in het interview weer gepensioneerd te zijn. Hij geeft echter niet weer dat hij eveneens als hulpkok tewerkgesteld is zoals zijn loonfiches weergeven.
- De heer [E.W.] verklaart een basiskennis te hebben van het Engels.
- Op de vraag hoe zijn toekomstige echtgenote noemt, geeft de heer [E.W.] het volgende weer 'Jessica' aangevuld met een vraagteken. Hieruit kan aldus worden geconcludeerd dat de heer [E.W.] de naam van zijn echtgenote niet kent.
- Op de vraag wat de geboorteplaats van zijn echtgenote is, geeft de heer [E.W.] de plaats Jiangmen weer, daar waar zijn echtgenote geboren is in [G.].
- Mijnheer [E.W.] kent de geboortedatum van zijn echtgenote niet.
- Uit het interview blijkt verder dat de heer [E.W.] de volgende gegevens van zijn echtgenote niet kent: naam van haar zoon, naam van haar ouders, naam van haar broers (mevrouw [C.Y.] verklaarde in haar interview 2 broers te hebben, de heer [E.W.] geeft slechts 1 broer weer).
- Volgens de heer [E.W.] is zijn echtgenote tewerkgesteld als bediende in een universiteit. Hij kan de naam van deze universiteit niet weergeven. Echter verklaarde mevrouw [C.Y.] als leerkracht tewerkgesteld te zijn.
- Betrokkenen zouden in het Engels communiceren.
- De heer [E.W.] verklaarde dat betrokkenen elkaar via het internet leerden kennen in mei 2011, daar waar mevrouw [C.Y.] toch een heel andere verklaring gaf, namelijk dat de ontmoeting plaats vond in een busstation in Jiangmen toen de heer [E.W.] haar in dit busstation om informatie vroeg. Deze verklaring is aldus tegenstrijdig.
- Betrokkenen ontmoetten elkaar voor de eerste keer fysiek toen mevrouw [C.Y.] de heer [E.W.] kwam halen aan een busstation.
- Op de vraag waarom de heer [E.W.] wenste te huwen, antwoordde hij 'Yiangmen'.
- Op de vraag waarom de heer [E.W.] wenste te huwen in China en niet in België antwoordde de heer [E.W.] dat een huwelijk in China het gemakkelijkste is administratief gezien.

“Betrokkenen verklaarden beide op eer dat de inlichtingen in hun interview oprecht zijn.

De Dienst Vreemdelingenzaken is op basis van de hogervermelde elementen van mening dat er in casu bezwaarlijk gesproken kan worden van een intentie om een duurzame levensgemeenschap te stichten, dan wel van het afsluiten van een huwelijk met het oog op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel in hoofde van de vrouw.

De erkenning van dit huwelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken zou bijgevolg leiden tot een resultaat dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. Het huwelijksinstituut maakt immers een wezenlijk bestanddeel uit van het Belgisch rechtsbestel en een miskennis van dat instituut kan een schending uitmaken van de Belgische internationale openbare orde (art. 21 Wetboek internationaal privaatrecht).

Betrokkenen kunnen zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011. "

Overwegende dat er in de huidige aanvraag geen elementen aanwezig zijn die een andere beslissing rechtvaardigen, wordt de weigering van 22.08.2012 behouden.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene en het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijkte verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7, §1, 2° van de Vreemdelingenwet legaal verblijf in België verstreken”.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht.

Zij vat het middel als volgt samen in de syntheseseminarie:

“Dat het huwelijk van verzoekers, dat niet op 23.04.2012 maar op 07.03.2012 afgesloten werd, wel degelijk een oprecht huwelijk is.

Aangezien de intentie van de huwelijkskandidaten nooit met absolute zekerheid te achterhalen valt, dienen de aangebrachte bewijsmiddelen een beslissend karakter te hebben, namelijk een eenduidig en niet tegengesproken vermoeden.

Eens de aanwezigheid van de intentie om een duurzame levensgemeenschap te vormen bewezen wordt, kan de huwelijksvoltrekking niet geweigerd worden, zelfs indien ook andere motieven hebben meegespeeld bij het tot stand komen van het huwelijk.

De door de Dienst Vreemdeling aangehaalde argumenten zijn echter geen van allen, afzonderlijk noch in samenhang voldoende om op overtuigende wijze aan te tonen dat verzoekers bij het aangaan van hun huwelijk uitsluitend andere bedoelingen hadden dan het vormen van een duurzame levensgemeenschap.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker. [...]”

3.2. In casu oordeelde verweerder dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in de hoedanigheid van echtgenote van een Belgische onderdaan. Hij besluit hiertoe in wezen omdat hij van oordeel is dat de geldigheid van de door verzoekster voorgelegde buitenlandse huwelijksakte niet kan worden erkend in België, waaruit volgt dat de hoedanigheid van echtgenote van een Belgische onderdaan niet wordt aangenomen. Hij verwijst hiervoor naar de eerdere beslissing waarbij verzoekster een visum type D werd geweigerd en waarin de redenen werden gegeven op grond waarvan de voorgelegde buitenlandse huwelijksakte niet wordt erkend in België. Verweerder voegt hieraan toe dat op dit punt geen nieuwe elementen voorliggen die een andere beslissing kunnen rechtvaardigen en dat de eerdere beslissing bijgevolg behouden blijft.

Verzoeksters betoog beperkt zich tot een kritiek op de redenen waarom de voorgelegde buitenlandse huwelijksakte niet wordt erkend in België. Zij betwist hierbij dat zij of haar ‘echtgenoot’ bij het aangaan van het huwelijk enkel andere bedoelingen hadden dan het vormen van een duurzame levensgemeenschap.

Er dient evenwel te worden benadrukt dat, overeenkomstig artikel 27, § 1, vierde lid van het Wetboek Internationaal Privaatrecht, in het geval de overheid weigert de geldigheid van een buitenlandse akte te erkennen beroep kan worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg. Het komt dan ook enkel aan dit rechtscollege toe om, indien hieromtrent enige betwisting bestaat, te oordelen over de rechtsgeldigheid van een buitenlandse akte. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om zich over deze betwisting uit te spreken (cf. RvS 25 februari 2009, nr. 190.806; RvS 1 april 2009, nr. 192.125; RvS 28 mei 2009, nr. 193.626). Er blijkt in casu niet dat verzoekster de eerdere beslissing tot weigering van

erkenning in België van de buitenlandse huwelijksakte heeft aangevochten, laat staan dat deze beslissing ongedaan werd gemaakt. De Raad benadrukt ook dat de huidige beslissing enkel inhoudt dat op dit punt geen nieuwe elementen voorlagen die afbreuk kunnen doen aan de eerder genomen beslissing. Dit gegeven wordt door verzoekster niet betwist.

In zoverre verzoekster nog aangeeft dat zij niet op 23 april 2012, doch op 7 maart 2012 te China in het huwelijk trad met een Belgische onderdaan, merkt de Raad op dat de incorrecte vermelding van de huwelijksdatum in de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden slechts een materiële vergissing betreft, die geen afbreuk doet aan de motieven van de beslissing. Er kan ook niet worden vastgesteld dat verzoekster hierdoor in haar belangen zou zijn geschaad.

Op basis van de uiteenzetting van verzoekster kan geen schending van de motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS